

GRADSKI MUZEJ POŽEGA

Grad Požega

likovna djela
MATKA PEIĆA

MATKO PEIĆ

POŽEGA 1923. – ZAGREB 1999. – POŽEGA 2009.

GRADSKI MUZEJ POŽEGA, OD 23. LISTOPADA DO 11. STUDENOG 2009.
OD 10 – 12 I OD 17 – 19 SATI

POŽEGA I MATKO PEIĆ

Matko Peić je za Požežane prije svega zaljubljenik u svoj grad, od kojeg učimo kako tu ljubav najbolje izraziti i pretočiti u neprestanu brigu za svaku njegovu ulicu, svaki kutak, brežuljak, izvor, drvo i pticu u parku. Požega se u njegovim emocijama Slavonca, sanjara, književnika i povjesničara umjetnosti, razlaže i slaže u nepomučen, neprekinut redosljed razdoblja europske civilizacije i kulture, od prethistorije do danas.

Mnogi su iz požege otišli, mnogi su i došli, ali je malo onih kao Matko, koji su cijeli svoj život svuda nosili toliko ljubavi, žara, snage da bi se njegova napisana, izrečena i naslikana jeka rodnoga grada još uvijek čula. Nitko s tolikom svježinom osjeta i izraza nije živio životom zvanim Požega, ma gdje bio. Danas, nakon deset godina, njegova djela stoje jasna i bogata ljepotom, kao kada ih je Matko izgovorio, napisao ili naslikao, jer je ovaj izuzetan čovjek toliko volio svoj grad da otkrivajući Požegu njegovog vremena vidimo njenu stoljetnu ljepotu, vjekovno raskošan grad onakav kakvim ga je i sam doživio.

Požega je grad Matkova djetinjstva u Grabriku, to su požeška brda s kojih je gledao u daljinu, to je Požega njegova odgoja u kojoj je promatrajući požešku arhitekturu, ulice, interijere, učio i kasnije iste prepoznavao na slikama nizozemskih slikara. To je i Matkova intelektualna Požega u kojoj je pohađajući požešku Gimnaziju našao zvjezdarnicu (prvu u Hrvatskoj), prirodopisne zbirke, slušao u njoj svoje profesore koji su ga učili francuskom i latinskom.

Međutim, sva ta Požega ostala bi skrivena da se Matko nije borio da ona ravnopravno stane s ostalim gradovima u Hrvatskoj, pa i šire, jer je on znao što je Požega bila u kulturi i vjerovao je da je po tome jedan od najvećih gradova u Hrvatskoj.

Matko i Požega su i danas nerazdvojni. To se simbolično potvrđuje na trgu njegovog imena, gdje je Grad Požega postavio 2006. godine za 83. obljetnicu Matkova rođenja njegovu brončanu bistu, koju je izradila akademska kiparica Tatjana Kostanjević. Uz sjećanja i zahvalnost mnogim zaslužnim Požežanima, sjetimo ga se i u Danima Dobriše Cesarića, jer je Matko najbolje prepoznao „kristale“ lirike svog dobrog prijatelja Dobriše Cesarića. Prigoda je bila stoga da 2007. godine Grad Požega i Društvo hrvatskih književnika Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski organizira Znanstveni kolokvij s temom „Matko Peić kao književnik“, čiji su radovi, sljedeće 2008. godine, u povodu Dana grada Požege tiskani u Zborniku o Matku Peiću „Sinestezija pisanja“. Ova 2009. godina u znaku je Matka Peića, jer je ove godine Grad Požega obilježio desetu obljetnicu njegove smrti svečanom akademijom „Matko Požegi Požega Matku“ i organizirao izložbu „Žena u likovnim djelima Matka Peića“.

Obilježavanje obljetnice Grad Požega i Gradski muzej u Požegi završavaju izložbom „Likovna djela Matka Peića“ kako bi javnost upoznali s Matkom, akademskim slikarom koji je u njemu oduvijek živio. Ali ovo nije kraj sjećanja na Matka jer njegova ljubav za Požegu trajno je podsjećanje na stoljetnu raskoš ljepote i dobra koji se naziva Požega.

ZDRAVKO RONKO

Gradonačelnik grada Požege

*" ... Bio sam među rijetkima koji je
odstupio od svog slikarskog rada, odlagao
svoje likovne radove u ladicu, skrivao ih i
nije izlagao zato da bi mogao afirmirati
druge slikare..."*

Matko Peić

Broj tekući	Godina, mjesec i dan		K r š ć e n i k		R o d i t e l j i	
	kad se je rodio	kad je kršćen	ime mu	jeli zakonit ili ne- zakonit	ime, prezime i stališ njihov	vjera im
33.	1923. veljača 10.	15.	1002923380104 Mato, Mirko, sin	zakoniti	Mato Peić, fijakerist Eva r. Jozun	ist
34.	1923. veljača 16.	17.	1602923306823 Ano, kći	zakoniti	Leon Biljanić, polj. Marija Gjurović	ist
35.	1923. veljača 15.	16.	Milan, sin	zakoniti	Leon Šucić, polj. Ljubica r. Miočević	ist
36.	1923. veljača 16.	1.	mirko mrtvo rođen dijete	zakoniti	Harlo Martinov, fotolar Elizabeta r. Salaj	ist
37.	1923. veljača 18.	19.	1802923306814 Marija, kći	zakoniti	Mato Ruzička, polj. Kata r. Somarica	ist
38.	1923. veljača 17.	19.	1702923301826 Đuro, sin	zakoniti	Leon Matić, polj. Marija r. Ugrina	ist
39.	1923. veljača 18.	19.	1802923301804 Roman, sin	zakoniti	Joip Čočk, rasknik Kata r. Mytray	ist
40.	1923. veljača 8.	20.	0802923305709 Franka, Katarina, kći	zakoniti	Ambroz Pipinić, trgovac Marija r. Krakar	ist

Matko u III raz. gimnazije (7. raz. OŠ), izlet u Feričance

Matko Peić, Stari grad u Požegi, 10.10.1985

Matko Peić, 12. rujna 1977. snimio fotograf Milan Pavić

LIKOVNA DJELA MATKA PEIĆA

Povodom desete obljetnice smrti akademskog slikara, sveučilišnog profesora, akademika, književnika prof.dr. Matka Peića, Grad Požega i Gradski muzej u Požegi organizirali su izložbu "Likovna djela Matka Peića". Izložbom se prezentiraju likovna djela Matka Peića koja su nastajala od 1940. do 1999. godine.

Dio izloženih djela slike su Matka Peića iz fundusa muzeja. Riječ je o četiri djela, dva akvarela koji predstavljaju vedute grada Požega, poklon Marice Stefanac Metzger, Matkove profesorica francuskog jezika i dvije slike "Akt žene" i "Thallerova koliba", rađene u tehnici ulja, koje je Grad Požega otkupio za Muzej. Ove 2009. godine dio zbirke Matka Peića obogaćen je s još 38 crteža i akvarela koje je muzeju poklonio gospodin Josip Šoštarić iz Jastrebarskog.

Posebnu cjelinu na izložbi čini 46 likovnih djela iz ostavštine Matka Peića, pohranjenih u Državnom arhivu u Zagrebu, a posuđenih za ovu prigodu. Zbirka akademika Matka Peića, koja sadrži bibliotečno, arhivsko i likovno gradivo iz njegove ostavštine registrirana je 2007.godine kao kulturno dobro RH. Od autorskog opusa Matka Peića popisano je 1661 djelo, s tim da je još oko 6000 radova evidentirano. Likovni dio ostavštine obradio je prof. Đuro Vandura, muzejski savjetnik Strossmayerove galerije i član Komisije za ostavštinu Matka Peića.

Za izložbu "Likovna djela Matka Peića" od autorskog opusa odabrana su djela koja likovno govore o značajnim preokupacijama Matka Peića tijekom njegovog likovnog stvaranja. Riječ je o Matkovojoj vezi s Požegom, bliskim osobama, eksperimentiranju stilskim likovnim izrazom slikara, koje je proučavao i kao povjesničar umjetnosti, zatim tematska orijentacija prema pejzažu, ženi, kao i slikarska prema tehnici akvarela.

Izložena djela zajedno su jedna cjelinu koja prezentira Matkov slikarski rad u presjeku od 1940. godine nastao za gimnazijskih dana, pa sve do 1999. godine kada je naslikao svoje posljednje radove. Budući da je Matko slikao svoja likovna djela uglavnom za sebe i da ih nije izlagao, ona predstavljaju jedan osobit umjetnički, slikarski dnevnik.

Dio Matkovih radova odraz su proučavanja pojedinih umjetnika. Tako da možemo na nekim djelima prepoznati utjecaje francuskog slikara Bonnarda (Matko je 1955. godine u Parizu posjetio izložbu Bonnarda), čijim je slikama djevojaka Matko bio zaplahnut, nizozemskog slikara Rembranta koji ga je oduševio svojim doslikanim crtežima i pejzažima, hrvatskog slikara Miroslava Kraljevića, čiji su ga crteži žena čini se potaknuli da i sam kroz njih traži bit žene, Becića, koji mu je bio i profesor na ALU, kojeg je slikao ali i sam pokušao oponašati, te istomišljenika Ljubu Babića kada je slikao u nevremenom zamračenu "Thallerovu kolibu".

Crtač i karikaturist prepoznatljiv je u zasebnoj zbirci malih uglavnom koloriranih crteža, gdje likovno razmatra žene, analitički prepoznajući karakter svake, kao što ih je znao opisivati i u svojim književnim djelima. Stvarao je svoje slike sjećanjima iz djetinjstva, mladosti i zrelih godina. Žene su imale posebno mjesto u Matkovu umjetničkom stvaralaštvu. On ih individualizira prema izgledu, karakteru, klasnoj pripadnosti i društvenom položaju. Sintetiziranjem različitih videnja žena, svojih i tuđih u slici i riječi, Matko je bio njihov nenadmašan opservator. One u njegovim djelima dobivaju nenadmašnu slojevitost, jasnoću kojom naglašava karakter lika, materije od koje su žene sazdane ili su njome ogrnute. Slikao je djevojke, žene, zanosne, nasmijane, ozbiljne ili tužne, bijele, crne, u šetnji, na plaži, žene majke, žene pod šeširom ili pod feredom, pune i vitke, stare i mlade,... Postojanost njegova zapažanja svih gradacija ljepote žene, sažetost u karakteru, u trenutnom dojmu je nenadmašna.

Matku bi najdraži dio sigurno bili pejzaži, koje je i pripremio s napomenom da ga oni mogu i prezentirati. Oni govore o Matkovojoj ljubavi prema zemlji i njenim mijenama. Uz njih je na poseban način od djetinjstva vezan. Ishodište Matkova likovnog stvaralaštva je njegovo djetinjstvo, majka, njeni nježni portreti kojima se uvijek vraćao, motivi rodne Požega, putovanje kroz različite predjele koje ga je sjećalo na oca i njegov fijaker.

Danas, nas nakon beskrajnih Matkovih puteva propotovanih vlakom, u mislima i očevim fijakerom, obasjava nas puna dojmova svjetlost njegovih likovnih djela, gdje je akvarel pjesma kako bi Matko rekao, a Matkov pejzaž u akvarelu, rekli bismo, pjesma nad pjesmama.

Požeški trg, 1940.

"Rijetkima je dano da umiju naslikati, napisati pejzaž. Tek oni koji su naslikali mnogo portreta, aktova, mrtvih priroda - onako da malo odmore oko - otvore vagoni prozor: i naslikaju pejzaž. Onako u odmoru! U prolazu! (M. Peić: Putnik bez putovnice, str. 135, Vinkovci, 2000.g.)"

MATKO KAO MLADI SLIKAR

Slikarsku darovitost MATKO PEIĆ pokazao je još kao dječak u osnovnoj školi. Ljepota požeškog kraja bila je senzibilnom dječaku inspiracija, a Požega u kojoj se rodio prvi atelier gdje je slikao svoje, do kraja života, omiljene akvarele. Vedra narav Matka zabavljala je prijatelje, a budući da mu likovni izraz bio blizak, šalu je kroz crteže pretvarao u karikature koje su svojim izrazom nadilazile petnaestogodišnjaka, Matka koji ih je crtao. Dio tih radova objavljen mu je kao slikaru, pjesniku, suradniku od 1939. godine u osječkom dnevniku "Hrvatski list". *"Objavljivao sam Požešku pinakoteku, moje karikature Požežana uz četiri stiha svake nedjelje..."* Matko Peić

U to vrijeme, 1939./40. u VI. razredu požeške Realne gimnazije Matku Peiću prostoručno risanje i pisanje predavao nu je poznati karlovački akademski slikar i nastavnik crtanja *Zvonimir Wyrubal*. Poticaj koji je od svog nastavnika sigurno dobio kao talentirani

učenik, Matko nije zaboravio, te je 1954. godine pisao o izložbi svog profesora u Zagrebu, kada je već i sam postao završeni slikar.

U prigodnoj publikaciji Literarne sekcije učenika požeške gimnazije "Spomenica Hrvatskog junaka" (Požega, 1941.) objavio je akvarel koji je naslikao 1940. godine dajući slici naziv "Zdenac u snijegu" na kojem je u svojoj omiljenoj tehnici, akvarelu naslikao zimski motiv iz okolice Požege. U istom listu objavljen mu je i akvarel "Motiv iz Sarajeva" koji je nastao najvjerojatnije u travnju 1940. godine, kada je Matko Peić išao na izlet sa svojim razredom u Sarajevo.

U to vrijeme može se naslutiti i njegov interes za putovanja koja su mu sve više proširivala horizonte, a kasnije su mu bila dio znanstvenog istraživanja. Kao učenik gimnazije obavljao je dužnost tajnika "Ferijalnog saveza" organizirajući zajedno s tadašnjim predsjednikom predavanje "Da li je putovanje radost". Predavanje je bilo popraćeno projekcijama, a svrha mu je bila razvijanje smisla za putovanja. Ova je tema već tada otkrivala Matkovu ljubav za putovanja, koju je zadržao do kraja života jer mu je putovanje u Gorski kotar, na Bjelolasicu 25. rujna 1999. godine, s članovima Hrvatske akademije bilo zadnje što je proživio do onog posljednjeg putovanja 30. listopada 1999. godine. Istraživač života, prirode i čovjeka strastveno je zapisivao svoja razmišljanja, olovkom, ali i oslikavao kistom, tako da danas još uvijek nismo u

Pogled s Kalvarije, 1948.

moćnosti potpuno sagledati nepreglednost i raspon njegove osebnosti kako one književne, tako i one slikarske.

Koliko je Matko bio ushićen prirodom i svime oko sebe, govore činjenice da su ga mnogi iz djetinjstva zapamtili kao mladog slikara koji je ljeti slikao kraj požeške Orljave, dok su se drugi kupali i igrali. Stajao

bi ozbiljan sa štafelajom, slikajući akvarelom na papiru, srpanjskom jarom opijene požeške vinograde. Djeca su danima radozno dolazila gledati kako Matko slika, čudeći se kako mu je slikanje bilo važnije od kupanja. Sliku bi mladi slikar slikao nekoliko dana. Prvi dan vidio se samo vlažni papir, drugi su se dan počele nazirati konture buduće slike, a gotova slika osvanula bi tek trećeg ili četvrtog dana. Matkovi akvareli nekima su i danas pred očima. Bili su to za tadašnje promatrače nestvarni pejzaži, idilični, kakve je samo Matko tada vidio i slikao, a ne oni koji su se stvarno mogli vidjeti. Tada to nisu bili krajolici s Matkovih slika, nego minsko polje gdje je tada dolazilo i do nesreća.

IZLOŽBA U GRADSKOJ VIJEĆNICI U POŽEGI

Nakon što se s mladenačkim Matkovim djelima najprije upoznala zadivljena dječja publika na Orljavi, njegov gimnazijski profesor, poznati karlovački akademski slikar i nastavnik crtanja Zvonimir Wiroubal, s njegovim slikarstvom upoznala se i kritična požeška šira javnost, naučena na djela slikara Miroslava Kraljevića, kao i na ona drugih poznatih hrvatskih slikara, Otona Ivekovića, Celestina Medovića, koje je za ukrašavanje tadašnje župne crkve sv. Terezije naručio Teodor Kraljević koji je nakon rođenja, malog Matu, Mirka (Matka Peića) i krstio. Pred kraj školske godine, od 22. do 25. svibnja 1941. god. u reprezentativnom prostoru Gradske vijećnice u Požegi, Matkovo slikarstvo požeškoj javnosti prezentirano je kroz izložbu slika, na kojoj su svoje radove izložili Matko Peić i njegov školski kolega Branko Petrović. Velik uspjeh izložbe zabilježen je i u tadašnjem požeškom tisku, a rezultat interesa javnosti bio je i velik broj otkupljenih slika mladih slikara, učenika požeške gimnazije.

MATKO PEIĆ - AKADEMSKI SLIKAR

Nakon završene državne Realne gimnazije u Požegi 13. lipnja 1941. godine Matko Peić upisan je 13. listopada 1941. godine na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Iza njegova upisa stajala je preporuka poznatog hrvatskog slikara Vladimira Becića koji je i osobno bio vezan uz Požegu. Na Akademiji likovnih umjetnosti predavali su mu Ljubo Babić povijest umjetnosti, Tomislav Krizman ukrasno pismo, Omer Mujadžić crtanje, Zlatko Šulentić i *Vladimir Becić* slikanje. Nakon propisanih deset semestara studija, za vrijeme kojih je pokazivao najviše smisao za povijest umjetnosti, slikanje i pedagoške predmete, Matko Peić je *diplomirao slikarstvo 25. lipnja*

1946. godine kod prof. Vladimira Becića. Od profesora Becića preko studenta Matka posredno se nastavila linija hrvatskih slikara Münchenske škole. (G. Poša, D. Melkusa, M. Kraljevića, V. Becića, K. Tomljenovića koji su bili vezani uz Požegu) kojima je Matko posvetio veliki dio svog života i znanstveno istraživačkog rada.

Paviljon, 1943.

SLIKANJE RIJEČIMA I PISANJE SLIKANJEM MATKA PEIĆA

Nakon što je završio studij slikarstva na ALU u klasi Vladimira Becića (Matični list br. 480, ALU, 1946. g.) Matko Peić radi kao bibliotekar u HAZU od 1947. do 1951. godine u klasi prof. Ljube Babića, tadašnjeg direktora Galerije starih majstora u Zagrebu. Od 1952. godine predaje kao honorarni srednjoškolski profesor u školi za primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Iste *1952. godine Matko prvi puta izlaže na izložbi kao akademski slikar* svoje akvarelirane pejzaže, aktove i crteže sa svojom klasom, Ivom Dulčićem, Vesnom Sokolić i Ivanom Švertasekom *na skupnoj izložbi ULUH-a.*

Francuski jezik koji je učio u Gimnaziji, ali i privatno kod požeške učiteljice, slikarice i profesorice francuskog jezika Marije Štefanac Metzger, omogućio mu je da 1955./56. godine boravi na specijalističkom studiju povijesti umjetnosti na Sorbonni u Parizu, kao stipendist francuske vlade. Ovaj studij upotpunjuje specijalističkim studijem u londonskom British Museumu.

Nakon specijalizacije, od 1957. godine predaje na ALU u Zagrebu napredujući od asistenta do redovnog profesora uvodeći svojim vrsnim predavanjima brojne studente, buduće umjetnike u svijet povijesti umjetnosti. U to je vrijeme dekan na ALU bio profesor, slikar i povjesničar umjetnosti **Ljubo Babić**, što je čini se bilo presudno za prepoznavanje slikarstva Matka Peića i njegovog rada na području povijesti umjetnosti. Matko Peić za svoj cijeli radni vijek bio je njegov najdostojniji nasljednik. Naime, Ljubo Babić je prvi prepoznao vrijednost Matkova slikanja, a u vezi s tim i njegova kreativnog pisanja. *"...Mnoge bitne činjenice bile su presudne da se u Matku Peiću sabrala silna osjetljivost za umjetnički izraz. U izrazu je imao ono što je mnogima nedostajalo jednostavnost i prodornost. ...Boravak na Akademiji povoljno je djelovao za kasniji rad u obradi vizuelnog fenomena, upoznao je različite tehnike i čitanje likovnih elemenata. Imao je svježja i neposredna zapažanja, bistrinu i jasnoću izraza... Svladavanje zanata u likovnoj umjetnosti omogućio mu je plastičnost u pisanju i obrnuto... Shvatio je pravu mjeru u izrazu i jednostavnost. Slikao je jasno, pronašao je stil finoće i ravnoteže."*

Ljubo Babić o Matku Peiću u "Pismu mladom prijatelju", umjesto predgovora 1967. godine

U uzajamnom razumijevanju Ljubo Babić i Matko Peić jednako su talentirano vladali umjetničkim kistom i perom, a to je vjerojatno bio razlog kako je Ljubo Babić znao prepoznati Peićevu osobitost: slikanje

Prospekt iza zelene padine, 1966.

riječima i pisanje slikanjem. Ta činjenica je ostala zaista osobina Matkova djela do kraja njegova života isprepletana s rodom Požegom u kojoj je tražio inspiraciju.

Ne manje vrijedne spomena su sjećanja jednog od Matkovih studenata, danas akademskog kipara Branka Kelčeca, u kojima se s nostalgijom sjeća njemu, ali i svima drugima na ALU, omiljenog profesora povijesti umjetnosti, koji je znao za svoje stvaralaštvo reći: *"Peitsch" je u njemačkom bič, a u turskom znači: nagao, brz. To je značenje za prezime moga oca. Za prezime*

Jesensko polje, 1961.

moje majke Jogun u turskom bi bilo značenje: svoj, nepomirljiv. Sve što sam napisao i naslikao intonirano je prezimenima mojih roditelja."

MATKO PEIĆ I POŽEGA

Točno nakon trideset godina od svoje prve izložbe u Požegi (1941.), kao učenika požeške gimnazije, gotovo dvadeset godina od prve izložbe u Zagrebu (1952.) kao akademskog slikara, Požega se u lipnju 1971. godine upoznala s likovnim djelima svoga Matka. Na izložbi "**Peić**" - izložba crteža i akvarela iz mape "**Požega**", u prostoru Gradske knjižnice i čitaonice akademski slikar i doktor znanosti Matko Peić predstavio se Požežanima vedutama i pejzažima. Trideset izloženih djela Matko je slikao u svojoj omiljenoj tehnici akvarelu, dok pet predstavljaju požeške motive rađene perom i kistom. Djela su nastajala vremenski od 1945. godine do 1961. Slikani su motivi rijeka Orlava, pogled na Požegu sa Sokolovca, Šetališta, Kalvarije, Tekije, zatim periferni dijelovi grada, pogled prema Jagodnjaku, Golobrcima, Ciglani, Kolodvoru i Thallerovoj kolibi. Izložba je realizirana u povodu "Muzičkog festivala Slavonije", a u organizaciji Požeškog lista i tadašnjeg Historijskog arhiva u Požegi.

U povodu svoje izložbe u Požegi Matko Peić dao je i danas značajnu izjavu o sebi kao slikaru, svom slikarskom radu i u vezi s tim s rodnom Požegom:

"DJETINJSTVO formira budućeg čovjeka i budućeg umjetnika. Za mene Požega predstavlja najdublji inspirativni činilac u mom radu i to kao slikara i književnika.

U Požegi sam stekao svoju metodu gledanja, u prvom redu metodu osnovanu na karakteristikama požeškog PEJZAŽA. Ako je u mom radu išta karakteristično, to je činjenica da ja stvari prvenstveno uspijevom vidjeti čisto i jasno. To je možda baš osnova mogeg književnog i slikarskog stila.

SLIKAR i pisac žive u meni neprestano od moje petnaeste godine... ...POŽEGA je neobično mnogo učinila za moje oblikovanje kao budućeg studenta i profesora na akademiji...

Vjerujem da druge stvari - kao što su motivi na primjer: požeške planine, Orjava, daleke ravnice itd. Da su sekundarne stvari, ali u prvom redu to je taj POŽEŠKI UGOĐAJ koji je mene učinio karakterističnim u Hrvatskoj književnosti i slikarstvu kao stvaraoca sa vrlo razvijenim osjećajem za jasnoću.

Radi se o metodi čistog gledanja. Među slikarskim tehnikama AKVAREL je baš ta tehnika koja omogućuje najveće mjere jasnoće, kristalnosti i određenosti. Ja sam akvarelist u biti...

Suradnju s Požegom namjeravam nastaviti u raznim vidovima. Na likovnom planu ću prirediti izložbu koncem godine, točnije od 21. prosinca (ove 1971.) do 1. siječnja 1972. Tada će me Požežani upoznati ne samo kao slikara

pejzaža, nego kao slikara portreta, aktova, mrtvih priroda i svih drugih motiva i tehnika izvan akvarela i izvan crteža...

Bio sam među rijetkima koji je odstupio od svog slikarskog rada, odlagao svoje likovne radove u ladicu, skrivao ih i nije izlagao zato da bi mogao afirmirati druge slikare... od sada ću isključivo slikati i pisati samo za sebe (1971. god.)"

Matko Peić, Požeški list, 1971. god.

Riječi su MATKA PEIĆA, akademskog slikara rođenog u Požegi, koje još i danas čujemo, deset godina, nakon što je odložio ne samo oštru olovku i "Lipa" notes, nego i male akvarel boje, kistić i bočicu od lijeka za vodu.

Požeški kolodvor ljeti, 1958.

Požeški trg, 1940.

Požeški trg, 1941.

Vinograd s Thallerovom kolibom, 1947.

Akt žene, Zagreb, 1971.

Bokal s poljskim cvijećem, 1950.

1 Akt sjedi u lijevom poluprofilu, 1950.

2

SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu

Akt s leđa sjedi na podu, 1951.

3

Buket u visokoj, zelenoj čaši, 1951.

4

Mrtva priroda s češnjakom i pekmezom, 1951?

5

Klet na padini brijega, 1949.

6

Autoportret u profilu, 1946.

7

Figura Becića u profilu lijevo, 1941.

8

SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu

Paviljon, Zagreb, 1943.

9

Okolo Orljave, 1955.

10

Pogled s Kalvarije, 1948.

11

Drveni most na Orljavi, 1949.

12

Požeški kolodvor ljeti, 1958.

13 Marina s kućama u zaljevu, 1950.

14

Cvjetni buketić u staklenoj čaši, 1951.

15

Zagrebačka katedrala, 1949.

16

Stariji ženski akt sjedi na podu

17

SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu

Moja Mama, 1961.

18

Moja mama, 1951.

19

Jesensko polje, 1961.

20

Sumaglica, 1964.

21

Pejzaž s cestom lijevo, 1952.

22

Ravničarski pejzaž s crkvicom, 1952.

23

Smedkasti pejzaž, 1957.

24

Ravnica sa smeđim bregovima na obzoru, 1957.

25

Plavo nebo iznad grada, 1961.

27

Smeda lenija, 1961.

27

Tmurni pejzaž u desno, 1961.

28

Zeleni seoski puteljak, 1957.

29

Pejzaž s mjesečevim krugom po danu, 1965.

30

Pejzaž s banderama, 1962.

31

Pejzaž pod snijegom, 1964.

32

Pejzaž iza zelene krošnje, 1963.

33

SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu

Zelena livada pod šumom

34

Smeđi jablani, 1965.

35

Tmurna panorama s dimnjakom, 1965.

36

Panorama s nizom bandera desno, 1965.

37

Smede nebo iznad kotline, 1965.

38

Cesta uz šumu s kućom, 1965.

39

Prospekt iza zelene padine, 1966.

40

Bregoviti pejzaž, 1966.

41

SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu

Ljubičasti pejzaž, 1966.

42

Svjetli proplanak s banderama, 1966.

43

Zeleno - ljubičasti pejzaž, 1966.

44

Svjetlozelena padina, 1966.

45

Kosina s brijegom u daljini, 1966.

46

Sali na Dugom otoku; 09.1999.

1

Sali pod oblacima

2

Akt žene koja sjedi prekrizhenih nogu

3

Dama sa šešišrom i točkasom suknom

4

Žena duge kovrdave kose u smeđem kaputu

5

Crnkinja s dugim vratom i zategnutom kosom

6

Odlazak s plaže, 1998.

7

Portret crnčića, 1998.

8

Crnkinja sjedi, 1998.

9

Gospoda sjedi u nabranoj haljini, 1998.

10

Crnac, 1998.

11

Žena koja sjedi u širokoj haljini, 1998.

12

Akt žene s plavim čarapama i zelenom koprenom, 1998.

13

Akt žene s čarapama, 1998. 14

Žena sa zarom (bula), 1998. 15

Akt žene koja sjedi 16

*Žena ogrnuta šalom
u haljini živih boja* 17

Gospoda s frizurom 18

Portret pariške slikarice Mme Renar u ružičastoj košulji

19

Žena u ružičastoj haljini, 1998. 19

Žena u ružičastoj košulji, 1998. 21

Žena s crvenom maramom, 1998. 22

Žena s djetetom u naručju

23

Žena u zelenkastojoj haljini i krupnim nakitom

24

Žena u haljini s naramenicama

25

Žena s kapom odjevena u kaput

26

Dama u šeširu

27

Žena smeđe valovite kose

28

Promrzla žena

29

Žena kratke crne kose

30

Žena duge plave kose

31

Žena u zelenom šeširu

32

Žena plave kose

33

Žena podignute kose

34

Crnčić

35

Čovjek u zelenom

36

Crnkinja sa smeđom ogrlicom

37

Crnkinja

38

CRTEŽI I SLIKE KOJE SU MUZEJU POKLONILI G. ŠOŠTARIĆ I NJEGOVA OBITELJ

POPIS LIKOVNIH DJELA MATKA PEIĆA

I. DJELA IZ FUNDUSA GRADSKOG MUZEJA U POŽEGI

1. Požeški trg, 1941.

akvarel
cjelina: v=43 cm, š=53 cm
Inv. broj: 10.022

Poklon Marice Štefanac Metzger, požeške slikarice i učiteljice, Matkove prof. francuskog jezika

2. Požeški trg, 1940.

akvarel
cjelina: v=30 cm, š=37 cm
Inv. broj: 11.608

Poklon Marice Štefanac Metzger, požeške slikarice i učiteljice, Matkove prof. francuskog jezika

3. Akt žene, Zagreb, 1971.

ulje na kartonu
slika: v=21,5 cm, š=27,7 cm
slika s ramom: v=21 cm, š=33 cm
Inv. broj: 10.959

Otkup Grada Požege za Gradski muzej u Požegi. 2008. god. od dr. Josipa Kovačića

4. Vinograd s Thallerovom kolibom, Požega, 1947.

ulje na kartonu
slika: v=23 cm, š=32,8 cm
slika s ramom: v=32 cm, š=42,2 cm
Inv. broj: 10.960

Otkup grada Požege za Gradski muzej u Požegi 2008. god. od dr. Josip Kovačića

II. SLIKE IZ OSTAVŠTINE MATKA PEIĆA pohranjene u Državnom arhivu u Zagrebu, Mapa 1 - 420

1. Bokal s poljskim cvijećem, 1950.

akvarel na papiru 374 x 298 mm
verso: 30.VI. 50 Požega
64

2. Akt sjedi u lijevom poluprofilu, 1950.

sepija na papiru 315 x 224 mm
Ddk.17.XII - 50
93

3. Akt s leđa sjedi na podu, 1951.

akvarel na papiru 341 x 253 mm
Ddk. X. 50
138

4. Buket u visokoj, zelenoj čaši, 1951.

akvarel na papiru 353 x 254 mm
gdk. Peić 1950, verso: Bila na izložbi / muzej / VI.1951
140

5. Mrtva priroda s češnjakom i pekmezom, (1951.?)

akvarel na papiru 218 x 304 mm
146

6. Klet na padini brijega, 1949.

akvarel na papiru 302 x 388
verso:1949.
156

7. Autoportret u profilu, 1946.

litografija 164 x 161 mm
verso: Autoportret / (litografija) 1946.
197

8. Figura Becića u profilu lijevo, 1941.

tuš na papiru 310 x 239
/ u košuljici: Aktovi Akademija 1941 - 45 /
215

9. Paviljon, 1943.

akvarel na papiru 292 x 210
verso: Požega 1943.
285

10. Oko Orljave, 1955.

tuš i lavir na papiru 97 x 150 mm
verso: Požega 55 (3)
314

11. Pogled s Kalvarije, 1948.

akvarel na papiru 190 x 290 mm
verso: 10. rujna 1948. (8)
317

12. Drveni most na Orljavi, 1949.

akvarel na papiru 306 x 438 mm
ddk. 1949.; verso: (9)
320

13. Požeški kolodvor ljeti, 1958.

akvarel na papiru 144 x 200 mm
verso: Požega 9. listopada 1958. (25)
325

14. Marina s kućama u zaljevu, 1950.

akvarel na papiru 257 x 342 mm
ddk. M. Peić 1950.
340

15. Cvjetni buketić u staklenoj čaši, 1951.

akvarel na papiru 285 x 221 mm
ddk. IV. 51
343

16. Zagrebačka katedrala, 1949.

akvarel na papiru 310 x 397 mm
ddk. 1949
380

17. Stariji ženski akt sjedi na podu

kreda na papiru 448 x 632 mm
ddk. (žig ALU)
savijeno
399

Mapa 448

18. Moja Mama, 1961.

akvarel na papiru 194 x 143 mm

19. Moja mama, 1951.

kreda na papiru 220 x 150

Mapa 446

20. Jesensko polje, 1961.

akvarel na papiru 145 x 205 mm
verso: 26. veljače 1961.

21. Sumaglica, 1964.

akvarel na papiru 145 x 190 mm
verso: 2. veljače 1964.

Mapa 421 - 445

22. Pejzaž s cestom lijevo, 1952.

akvarel na papiru (prizor), 102 x 189 mm
ddk.Peić / 52
verso: 1
421

23. Ravničarski pejzaž s crkvicom, 1952.

akvarel na papiru (prizor) 102 x 210 mm
glk. Peić /52
verso: 2
422

24. Smedkasti pejzaž, 1957.

tuš i akvarel na papiru (prizor) 137 x 190 mm
ddk. Peić / 57
verso: 3
423

25. Ravnica sa smeđim bregovima na obzoru, 1957.

tuš i akvarel na papiru (prizor) 135 x 188 mm
ddk. Peić / 57
verso: 4
424

26. Smeđa lenjija, 1961.

akvarel na papiru (prizor) 158 x 212 mm
gdk. Peić / 61
verso: 7/ 5
425

27. Plavo nebo iznad grada, 1961.
tuš i akvarel na papiru (prizor) 135 x 190 mm
glk. Peić / 61
verso: 6
426

28. Tmurni pejzaž u desno, 1961.
tuš i akvarel na papiru (prizor) 138 x 180 mm
dlk. Peić / 61
verso: 8
427

29. Zeleni seoski puteljak, 1957.
akvarel na papiru (prizor) 136 x 192 mm
gdk. Peić / 57
428

30. Pejzaž s mjesječevim krugom po danu, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 150 x 228 mm
gdk. Peić / 65
429

31. Pejzaž s banderama, 1962.
akvarel na papiru (prizor) 136 x 188 mm
dlk. Peić / 62
verso: 10
430

32. Pejzaž pod snijegom, 1964.
akvarel na papiru (prizor) 120 x 174 mm
ddk. Peić / 64
verso: 11
431

33. Pejzaž iza zelene krošnje, 1963.
akvarel na papiru (prizor) 127 x 185 mm
gdk. Peić / 63
verso: 12
432

34. akvarel na papiru (prizor) 158 x 212 mm
glk. Peić
verso: 13
433

35. Smeđi jablani, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 180 x 140 mm
glk. Peić / 65
verso: 16
434

36. Tmurna panorama s dimnjakom, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 137 x 190 mm
dlk. Peić / 65
verso: 17
435

37. Panorama s nizom bandera desno, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 158 x 210 mm
gdk. Peić / 65
verso: 18
436

38. Smeđe nebo iznad kotline, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 137 x 190 mm
ddk. Peić / 65
verso: 19
437

39. Cesta uz šumu s kućom, 1965.
akvarel na papiru (prizor) 136 x 190 mm
ddk. Peić / 65
verso: 20
438

40. Prospekt iza zelene padine, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 150 x 227 mm
ddk. Peić / 66
verso: 22
439

41. Bregoviti pejzaž, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 150 x 229 mm
ddk. Peić / 66
verso: 23
440

42. Ljubičasti pejzaž, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 150 x 228 mm
ddk. Peić / 66
verso: 24
441

43. Svjetli proplanak s banderama, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 150 x 227 mm
gdk. Peić / 66
verso: 25
442

44. Zeleno - ljubičasti pejzaž, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 137 x 190 mm
ddk. Peić / 66
verso: 26
443

45. Svjetlozelena padina, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 135 x 190 mm
ddk. Peić / 66
verso: 28
444

46. Kosina s brijegom u daljini, 1966.
akvarel na papiru (prizor) 135 x 188 mm
ddk. Peić / 66
verso: 30
445

III. CRTEŽI I SLIKE KOJE JE MUZEJU POKLONIO GOSPODIN ŠOŠTARIĆ I NJEGOVA OBITELJ IZ JASTREBARSKOG 2009.g.

1. Sali na Dugom otoku; rujan 1999.
cjelina: v=19,1 cm, š=11 cm
Inv. broj: 11.652

2. Saali pod oblacima
cjelina: v=19,9 cm, š=14,5 cm
Inv. broj: 11.653

3. Akt žene koja sjedi prekrizanih nogu
cjelina: v=21,1 cm, š=14,9 cm
Inv. broj: 11.654

4. Dama sa šeširom i točkasom suknjom
akvarel, papir
cjelina: v=25 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.655

5. Žena duge kovrčave kose u smeđem kaputu
akvarel, papir
cjelina: v=21,1 cm, š=14,9 cm
inv. br. 11.656

6. Crnkinja s dugim vratom i zategnutom kosom
akvarel, papir
cjelina: v=26 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.657

7. Odlazak s plaže, 1998.
akvarel, papir
cjelina: v=26 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.658

8. Portret crnčica, 1998.
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7 cm
inv. br. 11.659

9. Crnkinja sjedi, 1998.
akvarel, papir
cjelina: v=21 cm, š=7 cm
inv. br. 11.660

10. Gospođa sjedi u nabranoj haljini, 1998.
akvarel, papir
cjelina: v=21 cm, š=7 cm
inv. br. 11.661

11. Crnac, 1998.
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7 cm
inv. br. 11.662

12. **Žena koja sjedi u širokoj haljini, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=21,1 cm, š=14,9 cm
inv. br. 11.663

13. **Akt žene s plavim čarapama i zelenom koprenom, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=6,9 cm
inv. br. 11.664

14. **Akt žene s čarapama, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=19,8 cm, š=7 cm
inv. br. 11.665

15. **Žena sa zarom (bula), 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=20,1 cm, š=7,1 cm
inv. br. 11.666

16. **Akt žene koja sjedi**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7 cm
inv. br. 11.667

17. **Žena ogrnuta šalom u haljini živih boja**
akvarel, papir
cjelina: v=21 cm, š=7,6 cm
inv. br. 11.668

18. **Gospođa s frizurom**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=6,9 cm
inv. br. 11.669

19. **Portret pariške slikarice Mme Renar u ružičastoj košulji, Pariz, 1998.**
cjelina: v=20,9 cm, š=7,6 cm
Inv. broj: 11.670

20. **Žena u ružičastoj haljini, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=6,9 cm
inv. br. 11.671

21. **Žena u ružičastoj košulji, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=18,7 cm, š=7 cm
inv. br. 11.672

22. **Žena s crvenom maramom, 1998.**
akvarel, papir
cjelina: v=17 cm, š=6,9 cm
inv. br. 11.673

23. **Žena s djetetom u naručju**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,1 cm
inv. br. 11.674

24. **Žena u zelenkastoj haljini i krupnim nakitom**
akvarel, papir
cjelina: v=15,3 cm, š=9,9 cm
inv. br. 11.675

25. **Žena u haljini s naramenicama**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7 cm
inv. br. 11.676

26. **Žena s kapom odjevena u kaput**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7 cm
inv. br. 11.677

27. **Dama u šeširu**
crtež perom, papir
cjelina: v=20,5 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.678

28. **Žena smeđe valovite kose**
akvarel, papir
cjelina: v=21 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.679

29. **Promrzla žena**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.680

30. **Žena kratke crne kose**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.681

31. **Žena duge plave kose**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.682

32. **Žena u zelenom šeširu**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.683

33. **Žena plave kose**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.684

34. **Žena podignute kose**
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.685

35. **Crnčić**
24. travnja 1999.
akvarel, papir
cjelina: v=20 cm, š=7,5 cm
inv. br. 11.686

36. **Čovjek u zelenom**
24. travnja 1999.
akvarel, papir
cjelina: v=21 cm, š=7,6 cm
inv. br. 11.687

37. **Crnkinja sa smeđom ogrlicom**
akvarel, papir
cjelina: v=20,4 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.688

38. **Crnkinja**
akvarel, papir
cjelina: v=20,4 cm, š=14,5 cm
inv. br. 11.689

IV. LIKOVNA DJELA MATKA PEIĆA POSUĐENA IZ PRIVATNOG VLASNIŠTVA

1. **Požeška dolina, 1941.**
Akvarel, papir
cjelina: v=20cm, š=29cm
vl. Zdenka Jakšić, Požega

2. **Selo, 1940. (na poleđini korica kataloga)**
Akvarel, papir
Slika u dačkom spomenaru
vl. Zdenka Jakšić, Požega

FOTOGRAFIJE I DOKUMENTI

A)
I. Izvod iz matične knjige rođenih, 10. veljače 1923. (redni broj 33 - Mato Mirko Peić) preslika (DAP)

II. Fotografije

1. Dječak Matko Peić, 1936. (priv. vl. Z.J.)

2. Matko Peić na izletu u Feričancima 1936.godine u III razredu Gimnazije (7. raz. OŠ), Matko stoji s lijeve strane, treći red odozdo (priv. vl. Z.J.)

3. Milan Pavić: Portret Matka Peića, fotografija 12. rujna 1977. (GMP)

4. Matko Peić na Starom gradu u Požegi, 10. listopada 1985. god. (priv. vl. J.Š.)

B)
I. Upisnica Matka Peića kao studenta Akademije likovnih umjetnosti preslika (ALU)

II. Fotografije

1. Matko Peić, fotografija 13. listopada 1941.god. fotografija se nalazi na Upisnici ALU, br. 480 (ALU)

2. Matko Peić u Parizu, Sorbonna, 1956. god. (GMP)

3. Matko Peić kao profesor ALU na obilasku Podsuseda sa studentima, 26. svibnja 1979. god. (priv. vl. J.Š)

4. Matko Peić, Zagreb, oko 1980.g. (priv.vl.J.Š.) ALU - Akademija likovnih umjetnosti DAP - Državni arhiv u Slav. Brodu - odjel Požege

GMP - Gradski muzej Požege

Privatno vlasništvo, Josip Šošarić, Zdenka Jakšić

C)
Rješenje o svojstvu kulturnog dobra Zbirke akademika Matka Peića, Ministarstvo kulture RH, 12. srpnja 2007. godine

Osmrtnica akademika Matka Peića preminulog 30. listopada 1999. godine u Zagrebu u 76. godini života

LITERATURA

1. Izvještaj za školsku godinu 1939 - 40, Realna gimnazija u Sl.Požegi, 1940.god., str.6, 44-45

2. Ljetopis stijega "Hrvatskog junaka", za 1941. godinu, str.86, Spomenica, Požege 1941.god., str. 86

3. Matko Peić: Francuski slikari XVIII. Stoljeća, Ljubo Babić: Pismo mladom prijatelju (umjesto predgovora), Zagreb 1967.god., str.7 - 19

4. Muljević Željko: Čovjek koji nije svoj u životu, ne može biti svoj niti u umjetnosti, 10. 6. 1971. god, str. 5-6

5. Matko Peić: Europski umjetnici, Bonnard, Zagreb 1986. god.

5. Matko Peić: Pristup likovnom djelu, Zagreb 1987.god.,

6. Matko Peić: Požege, 1995.god.

7. Bešlić Milan: In memoriam Matko Peić (1923. - 1999.), Hrvatsko slovo, 5. studeni 1999.god.

8. Heli Rudolf: Sjećanja na Matka Peića, Informacije i priredbe Grada Požege, 1999. god.

9. Zdravko Zima: Posljednji svjedok, www.moderna-vremena.hr/zaratus, 1999. god.

10. Heli Rudolf: Peić i Požege, Požeški pučki kalendar, 2000. god., 17 - 19 str.

11. Matko Peić: Putnik bez putovnice, predgovor prof. dr. Stanislav Marjanović, Vinkovci 2000. god.

12. Lidija Ivančević Španiček: Matko Peić, akademik, književnik, povjesničar umjetnosti, slikar; Informacije i priredbe Grada Požege, veljača 2001.god., str.4-5
13. Požege u svjetlu Matka Peića, katalog izložbe, Požege 2002. god.

14. Kelčec Branko: Zagonetno prezime Peić, sjećanje na profesora Matka Peića, novinski članak njegovog studenta Branka Kelčeca, "Vjesnik", 31. listopada 2002. god.

17. Stanislav Marjanović: Pisac koji udiše i sluša svoju domovinu (o Matku Peiću i sinesteziji pisanja), Sinestezija pisanja, Zbornik o Matku Peiću, Osijek / Požege 2008. god.

15. Nevenka Nekić: Semantika riječi zemlja u skitnjama Matka Peića, Sinestezija pisanja, Zbornik o Matku Peiću, Osijek / Požege 2008. god.

16. Vera Šutalo: Ženka u ženi Peićevih putopisa, Sinestezija pisanja, Zbornik o Matku Peiću, Osijek / Požege 2008.god.

17. Lidija Ivančević Španiček: Žena u likovnom djelu Matka Peića, kritički osvrt na izložbu, Grad Požege, 11. ožujka 2009. god., rukopis

Požeška kotlina, 1941.

IMPRESSUM

Nakladnik
GRAD POŽEGA
GRADSKI MUZEJ POŽEGE

Za nakladnika
ZDRAVKO RONKO
gradonačelnik grada Požege
MIRJANA ŠPERANDA
ravnateljica Gradskog muzeja Požege

Autorica izložbe
LIDIJA IVANČEVIĆ ŠPANIČEK

Fotografije
BORIS KNEZ

Lektura
VJEKOSLAV MARIĆ

Tehnički poslovi
BORIS KNEZ
VERICA HODAK

Tisak
Tiskara ARCA, Nova Gradiška

Naklada
300 primjeraka

ISBN 978-953-98030-4-7

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 718164

Izložba je realizirana uz potporu
Ministarstva kulture RH
Grada Požege

Zahvaljujemo svima koji su dali svoj doprinos realizaciji izložbe

Gradu Požegi, Zdravku Ronku gradonačelniku Grada Požege, Juri Šajnu, Ministarstvu kulture RH, Gradskom zavodu za zaštitu spomenika kulture i prirode u Zagrebu, dr. Nini Gazivodi, Strossmayerovoj galeriji starih majstora, HAZU, Đuri Vanduri

Općinskom sudu u Zagrebu, Srebrenki Fikeys, Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu, Danijeli Milovac, Akademiji Likovnih umjetnosti u Zagrebu, Arijani Novini, Državnom arhivu Sl. Brod - odjel u Požegi, Goranu Hruški, za posudbu slika Matka Peića Zdenki Jakšić iz Požege, Muzeju Slavonije, mr.sc. Marini Vinaj voditeljici muzealnih tiskopisa

Posebno zahvaljujemo
gospodinu Josipu Šoštaricu i njegovoj obitelji za donaciju crteža i akvarela Matka Peića

MATKO PEIĆ

(Požega 10. 2. 1923. Zagreb 30. 10. 1999.)

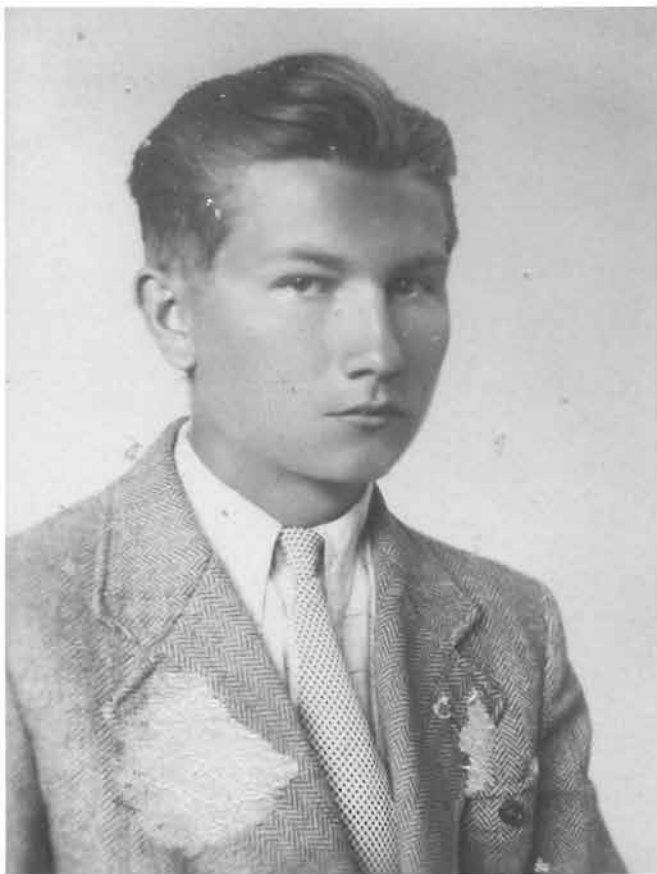
akademski slikar, sveučilišni profesor, povjesničar umjetnosti, književnik, akademik,

Matko Peić rođen je u Požegi 10. veljače 1923. godine kao sin Matije Peića, fijakeriste i Eve Peić rođ. Jogun. S četiri godine uči francuski jezik kod gospođe Marice Metzger, a kao petogodišnjak polazi u dječji vrtić kod časnih sestara reda sv. Vinke gdje su mu radne navike postale temelj za kasniji rad. Otac mu je umro 1935. Godine, tako da se o njemu do kraja života brinula majka, koju je cijeloga života s velikom ljubavlju spominjao. Realnu gimnaziju je završio u Požegi, gdje se već na njegovim učeničkim radovima mogla prepoznati umjetnička crta. Na preporuku poznatog hrvatskog slikara Vladimira Becića upisao se na studij slikarstva Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je 1947. godine diplomirao. Kao bibliotekar radio je kod prof. Ljube Babića u HAZU u Zagrebu od 1947. do 1951. godine. Bio je nastavnik na Akademiji za primijenjenu umjetnost koja je djelovala je u Zagrebu od 1949. 1955. godine. Školske godine 1955./56. Boravi na specijalističkom studiju povijesti umjetnosti u Parizu kao stipendist francuske vlade na Sorbonni. Specijalizirao je u Londonu, putovao je čitavom Europom, prolazio je Azijom i Afrikom.

Povijest umjetnosti na ALU u Zagrebu predavao od 1956. godine gdje je napredovao od asistenta do redovnog profesora. Doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1971. godine tezom iz povijesti književnosti „Barok i rokoko u djelu Antuna Kanižlića „. Matko Peić svoj doktorat je posvetio svom ocu i majci. Dobitnik priznanja „Miroslav Kraljević“ 1973. godine u Požegi. Članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti imenovan je 1977. godine.

Objavljivao je studije i monografije iz književnosti i likovnih umjetnosti, putopise (Skitnje, Jesen u Poljskoj, Ljubav na putu.), likovne kritike i eseje u novinama i časopisima. Autor je kataloga mnogih izložbi, te emisija na HRT-u (portreti likovnih umjetnika i putopisi.)

Matko Peić pošao je 25. rujna 1999. godine na svoje zadnje putovanje u Gorski kotar, na Bjelolasicu s članovima Hrvatske akademije. Njegov život završavao je onako kako je počeo, u ljepotama prirode vlastive zemlje, Hrvatske koju je toliko volio poistovjećujući ju sa ženom i majkom. Na svoje posljednje putovanje otišao je 30. listopada 1999. godine. Istraživač života, prirode i čovjeka ostao je zaista do kraja svoj u umjetnosti i svoj u životu.

Matko Peić, student ALU, 13. listopada 1941. fotografija na upisnici

Matko Peić, Pariz, Sorbonna, 1955.

M. Peić sa studentima ALU, Podsused 26. 5. 1979.

Matko Peić, Zagreb, 80. god. 20. st.

MSL

AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI
U ZAGREBU

BROJ: <i>480</i>	KR. AKADEMIJA ZA UMJETNOST I UMJETNI OBRT U ZAGREBU	
MATIČNI LIST		
Ime:	<i>Matko Peić</i> (prezime, ime)	
Rodjen dne:	<i>10. veljače 1923</i>	vjeroispovjesti: <i>rimokatolik</i>
Rodno mjesto:	<i>Viševa, Livac-Popuđe, Hrvatska</i> (mjesto, županija, okruga, zemlja)	
Zavičajnost:	<i>Viševa, Livac-Popuđe, Hrvatska</i> (mjesto, županija, okružje, zemlja)	
Ime, stališ oca ili majke (ako su stari židovi stari si)	<i>Mateo Peić, Ljiljaković, Peić Eva, Rodinica</i> (prezime) (ime) (stališ) <i>Viševa, Sukulova ul. 92.</i> (mjesto prebivanja) (ulica) (kućni broj)	
Ime osobe na koju se može obratiti za odsutnosti prijavitelja ili u vrijeme praznika	<i>Peić</i> (prezime)	<i>Eva Rodinica</i> (ime) (stališ)
	<i>Viševa</i> (mjesto)	<i>92.</i> (kućni broj)
Školska izobrazba (škole javne i privatne, koje je položio, koliko godina i kojim uspjehom)	<i>Prvo stani razreda dr. real. gimnazije u Viševi sa vrlo dobrim uspjehom. Svrha obodžeta dr. br. 15 sv. 13 lipnja 1941</i>	
Prijašnje namještenje (kao naučnik, stručovni radnik i t. d.) i koliko vremena		
Struka:	Zeli se izobraziti kao: <i>Slikar - Kandidat</i>	(Primiti će namještenje u industriji, obrtu, građevstvu ili raditi, kao samostalni umjetnik.) Što se odnosa, ima se precizirati.
Vojna obveza	Da li je oslobođen, kada, gdje, kod koje ustanove je služio, koje vrijeme, koji je zla postignuti	
Bilješke (napomene o okolnostima, tjelovne mane, bolesti, posebne želje prijavitelja)		
Vlastoručni potpis:	<i>Matko Peić</i> ZAGREB, dne <i>13. lista prosinca 1941</i>	
Prijavitelj imade ispuniti točno i čitljivo samo ovu stranu.		

Upisnica Matka Peića kao studenta ALU

Mollie Gray